

[Glistrup.]

det bliver det jo hurtigt også med den skærpelse, venstre nu vil stemme for, som yderligere vil forringe landbrugets konkurrenceevne.

Hvad der derimod interesserer, var, at hr. Anders Andersen nævnte, at han ville være med til på et eller andet tidspunkt i fremtiden at tage en drøftelse om at lempe kapitalvindingsskatten. Hvornår er hr. Anders Andersen og venstre rede til at forhandle med de fire partier, der er forslagsstillere til ændringsforslag nr. 2 og 3, om kapitalvindingsskatteproblemerne? Jeg kan selvfølgelig kun tale på fremskridtspartiets vegne, men jeg skulle tage meget fejl, hvis en sådan villighed fra hr. Anders Andersens og venstres side ikke også ville blive mødt positivt med, at man mødte op til mødet fra centrum-demokrater, kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti. Jeg opfordrer hr. Anders Andersen og venstres gruppe til snarest muligt at tage det initiativ, for det er et meget vigtigt problem at få løst, at få en drøftelse i gang om landbrugets kapitalvindingsskat.

Anders Andersen (V):

Det er selvfølgelig nytteløst at diskutere med hr. Glistrup, for han bliver ved at påstå det, som ikke er rigtigt, og påstå det, jeg ikke har sagt. Jeg sagde netop, at forliget betød en lettelse i kapitalvindingsskatten, men det var en skærpelse på de helt store kapitalgevinster, og det var meningen. Der var altså en lettelse for store dele af dansk landbrug i den ændring, der kom ind vedrørende kapitalvindingsskatten.

Med hensyn til at tage det op på ny, så vil jeg bare lige minde hr. Glistrup og de andre 3 partier, der holder sammen om det nu, om, at vi i 15 måneder havde mulighed for at lave et sådant 5-kantet forlig, men da var der ingen af de andre partier, der var hjemme i den udstrækning, at man kunne skabe en samling om det. Det har hr. Glistrup måske glemt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I de 15 måneder har venstre ingen sinde villet forhandle kapitalvindingsskat med fremskridtspartiet, der straks i januar 1974 fremsatte sit forslag om, hvordan der skulle

lempe. Men er venstre klar til at forhandle i fremtiden? Det er det, der er det enkle spørgsmål til venstre: hvornår er man i givet fald klar til at forhandle?

Arne Bjerregaard (KrF):

I de 15 måneder, hr. Anders Andersen, kom der ikke én eneste henvendelse fra venstre til kristeligt folkeparti, efter at vi havde forelagt de 8 punkter; vi ønskede at drøfte med venstre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes ved, at § 1 vedtoges med 101 stemmer mod 26; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes med 99 stemmer mod 39.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes ved, at § 3 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 6 og ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 4 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslagene nr. 1-3.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 4 og § 4 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til 3. behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1976-31. marts 1977.
(Lovforslag nr. 100. Fremsat 28/11 75. Første behandling 18/12 75. Finansudvalgets betænkning 11/2 76).

[Anden næstformand]

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af *Kristine Heltberg* (SF) og *Ebba Strange* (SF) (se Folketingstidende, tillæg D).

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen (S):

Gennem en række år har det været en aftale de partier imellem, der er repræsenteret i finansudvalget, at ændringsforslag til finanslovsforslaget først fremsættes til dets tredje behandling. Alle partier, der er repræsenteret i finansudvalget, har i år bekræftet denne regel. Det forhindrer naturligvis ikke, at der af enkeltpersoner eller af partier, der ikke er repræsenteret i finansudvalget, kan stilles ændringsforslag til anden behandling. Det er det, der er sket i år bl. a. ved, at to medlemmer, fru Kristine Heltberg og fru Ebba Strange, har stillet to ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige, at jeg meget dybt beklager, at to medlemmer har fundet det nødvendigt at bryde denne årelange tradition for først at behandle og stemme om ændringsforslag ved tredje behandling. Jeg beklager det så meget mere, som hr. Poul Dam som sit partis ordfører i finansudvalget har været helt enig med os i, at den fulgte fremgangsmåde har været fornuftig og rigtig. Jeg beklager det også, så meget mere som vi ved tredje behandling af finansloven vil komme til at behandle ændringsforslag af realindhold svarende til de to forslag, der her er stillet af de to ærede medlemmer, der stillet bl. a. af det kommunistiske parti. Jeg beklager også, at man stiller disse to ændringsforslag og dermed bryder praksis, fordi de forudskikker en forespørgselsdebat om samme emne, nemlig daginstitutionernes personale bl. a., der skal finde sted på torsdag foranlediget af hr. Steen Folke m. fl. Jeg beklager det, fordi følgen af den fremgangsmåde, der her indledes, er, at det vil blive totalt umuligt for tinget at arbejde med finansloven. Det vil kunne bevirke, at partierne trækker ting frem, som de synes

det kan være af interesse for dem at få en særlig drøftelse af, her ved anden behandling og igen ved tredjebehandlingen. Jeg vil i den forbindelse understrege, at der allerede i dag ligger mellem 1.200 og 1.300 ændringsforslag til behandling i finansudvalget, ændringsforslag, som vi endnu ikke har haft mulighed for at drøfte, men som vi begynder drøftelsen af i morgen.

Jeg forstår ikke, at 2 medlemmer af et udvalgsberettiget parti på denne måde tilsyneladende vil hyppe egne kartofler — ellers ved jeg ikke, hvad grunden er — men jeg må tilråde tinget, at man hjælper til med, at arbejdet kan køre herinde, og at man følger den praksis, som har været gældende i en række år. Jeg skal derfor opfordre ordførerne for de i finansudvalget repræsenterede partier til at undlade at deltage i nogen form for debat om disse to ændringsforslag, og jeg foreslår, at man stille og roligt stemmer dem ned, således at vi kan fastholde hidtidig praksis gående ud på, at behandlingen af ændringsforslag til finansloven foregår ved tredjebehandlingen.

Ebba Strange (SF):

Jeg er naturligvis ikke ubekendt med, at alle de partier, der har sæde i finansudvalget, er gået ind for, at der ikke skulle stilles ændringsforslag ved andenbehandlingen, da jeg jo er medlem af et parti, der har sæde i finansudvalget. Jeg beklager også, at jeg alligevel har fundet det nødvendigt at stille ændringsforslag nr. 1 til anden behandling af finanslovsforslaget til § 15 A. Jeg er normalt ikke ude på at genere tingets arbejde, men for mig har situationen set så alvorlig ud på dette område, at jeg undtagelsesvis har følt mig foranlediget til at gøre det. Det skyldes, at de ændringer i arbejdsvilkårene i daginstitutionerne, som en gruppe af folketingets partier den 30. april i fjor vedtog, får konsekvenser fra den 1. april dette år, og da finanslovsforslaget først kommer til tredje behandling en af de allersidste dage i marts, er det for mig at se for sent et tidspunkt at træffe den beslutning, som jeg mener et folketing med respekt for sig selv bør træffe, nemlig at tage de besparelser i sig igen, som man vedtog den 30. april 1975. Derfor har jeg følt mig foranlediget til at stille ændringsforslaget ved andenbehandlingen og ikke vente til tredjebehandlingen.

[Ebba Strange.]

Det, det drejer sig om, er afskedigelse af et ukendt antal pædagoger og medhjælpere i daginstitutionerne, sandsynligvis omkring 5.000 mennesker, der står på gaden den 1. april 1976, medmindre folketinget i dag beslutter noget andet. Det betyder for de 160.000 danske børn, der går i daginstitutionerne, en katastrofal forringelse af de vilkår, som disse børn bydes. Derfor mener jeg, at folketinget i dag bør træffe beslutning om at tage de besparelser i sig igen, som man vedtog i fjor.

Når jeg er blevet nødt til at gå denne utraditionelle vej, skyldes det også — og det vil jeg også gerne have lov at sige fra denne talerstol — at det har været umuligt for mig som repræsentant for et parti, der ikke deltager i de forhandlinger, der foregår bag dørene, udenfor i gangene og i lukkede rum i dette hus, at få indflydelse på, hvad der skal ske med daginstitutionsområdet. Jeg ved, at der foregår forhandlinger, men jeg ved det kun fra dagspressen. Jeg har forsøgt at rejse diskussionen i folketingets socialudvalg uden af kunne få de øvrige af folketingets partier til at gå ind i en debat. Jeg forsøgte det, da vi fik det efter min mening væsentligste dokument i hele denne sag, nemlig en rapport fra 23 udvalgte kommuner, hvor man havde spurgt 1.100 daginstitutioner, hvordan de besparelser, som folketinget havde vedtaget, ville virke på daginstitutionernes hverdag. Af disse 23 kommuner udtalte kun 1, repræsenterende 1 daginstitution, at nedskæringerne ikke ville betyde nogen væsentlig forringelse. Alle de andre 22 kommuner udtalte at de nedskæringer, som folketinget har vedtaget, ville få meget uheldige konsekvenser for det pædagogiske arbejde i institutionerne i deres kommuner. For vuggestuerne er det beskrevet fra disse kommuners side, at vilkårene ville blive så katastrofale, at det positive udbytte, småbørn kan få af at være i en vuggestue, ville blive forringet så væsentligt, at det måske snarere ville være til skade end til gavn. Måske er det det, folketinget vil, men så må man sige åbent og ærligt, at man ikke vil have vuggestuer i dette land. Forringelsen af den pædagogiske standard for fritidshjem og børnehaver bliver også påpeget i disse kommunerapporter.

Til trods for disse helt klare udtalelser fra

disse mange repræsentative kommuner, bl. a. omfattende store kommuner i dette land med mange daginstitutioner med mange børn, der af sociale grunde har brug for en kvalificeret pædagogisk vejledning i daginstitutionerne, har socialministeren gentagne gange udtalt, at hun anser de grundnormeringer, der, hvis ikke ændringsforslaget vedtages i dag, bliver resultatet af de nedskæringer, folketinget vedtog i fjor, for at være forsvarlige. Den konklusion finder jeg det vildledende at drage på baggrund af kommunerapporterne. Det har jeg prøvet at sige ved andre lejligheder, men uden at kunne få de ansvarlige politikere i tale, og derfor er jeg blevet nødt til at bruge denne utraditionelle metode.

Endvidere er det blevet påpeget i et brev fra socialministeriet til folketingets socialudvalg den 11. september 1975, at det, der fra et folketings side skulle hedde sig at være besparelser, i virkeligheden ikke bliver besparelser, da vi ikke har nogen som helst grund til at tro, at de 4.000, 5.000 eller 6.000 mennesker — hvor mange det nu drejer sig om — kan få arbejde, når de den 1. april 1976 smides på gaden fra de institutioner, hvor de gør et godt og nyttigt stykke arbejde, hvor børnene har brug for dem, hvor forældrene har brug for dem, hvor hjemmene har brug for dem; dem er dette folketing parat til at smide ud i arbejdsløshed til skade for børnene og til skade for forældrene. Disse ting har jeg ikke haft lejlighed til at sige i folketingets socialudvalg, fordi man ikke har ønsket at drøfte tingene dér, man har ønsket at drøfte dem bag lukkede døre, hvor mit parti, selv om vi er finansudvalgsberettigede, ikke deltager. Derfor denne utraditionelle metode.

Hvis dette folketing ikke vil forringe vilkårene alvorligt for de 160.000 danske børn, der går i daginstitutioner, bør det ved denne anden behandling vedtage socialistisk folkepartis ændringsforslag. Det vil klæde tinget at gøre det, og det er vigtigt, at man gør det i dag, sådan så folk ude omkring i kommunerne på institutionerne kan være sikre på, hvad de har at rette sig efter fra 1. april dette år.

Kristine Heltberg (SF):

Også jeg må i allerhøjeste grad beklage, at jeg gør noget, som man ikke plejer at

[Kristine Heltberg.]

gøre, og som jeg tror at netop mit parti har været med til ikke at ville gøre, nemlig bryde de traditioner, der gør arbejdet i folketinget lettere. Når jeg gør det alligevel, er det, fordi jeg mener, at et bestemt område befinder sig i en nødsituation, som er så alvorlig, at man må bryde sådanne regler, hvor glimrende og væsentlige de ellers måtte være, og hvor højt jeg ellers værdsætter, at der findes sådanne regler.

Sagen er den, at vi her har at gøre med et i forhold til finanslovens samlede beløbsramme i og for sig meget beskedent budgetområde. Det drejer sig om knap 1/2 mill. kr., som det ikke vil betyde noget særlig væsentligt for folketinget at vedtage, men som vil betyde noget af en katastrofe for en gruppe unge mennesker under uddannelse, hvis det ikke bliver bevilget.

Når jeg kommer med min anmodning til folketinget om at stemme for dette ændringsforslag, er det ud fra den betragtning, at det haster og haster overordentlig meget. Situationen er den, at de unge under uddannelse har fået langt dårligere uddannelsesstøttemuligheder, end de hidtil har haft. Man må regne med, og det regner man med fra de studerendes side, at omkring 1. april kommer der en trangssituation, som gør det aldeles nødvendigt for de unge at have nogle sociale foranstaltninger at støtte sig til i retning af vejledning og hjælp med hensyn til forsøg på at finde arbejde o. lign. Netop i denne situation er det særdeles væsentligt at vide, om Danske Studerendes Fællesråd kan stille en sådan støtte til rådighed for de unge under uddannelse eller ej.

Når situationen er særlig penibel i øjeblikket, skyldes det, at vi har tidligere regnet med — hvad jeg også forstår undervisningsministeren har regnet med — at der ville være mulighed for i hvert tilfælde til en vis grad at holde DSF skadesløs ved en vis støtte over tipsmidlerne, men i mellemtiden har vi haft et forslag til lov om tipsmidler til første behandling, af hvilken man må drage den konklusion, at der åbenbart intet kan siges om, hvorledes man kan planlægge med hensyn til brugen af tipsmidlerne på dette område lige så lidt som på andre områder. Det vil sige, at de studerende ved endnu mindre i dag, end de vidste, dengang de

håbede, at man kunne hjælpe dem ad denne vej.

Hvor alvorlig situationen er, fremgår af, at man allerede har været nødsaget til at nedlægge en meget væsentlig del af den aktivitet af social art, man har i gang til gavn for de studerende, nemlig de studerendes boligansøgning, der netop i denne tid er ved at blive nedlagt totalt på grund af mangel på økonomiske muligheder. Det forekommer mig, at man ikke kan og ikke må tolerere, at et beløb af et så ringe omfang, men med så alvorlige sociale følger for unge, der i forvejen er ramt af ungdomsarbejdsløshed og forværrede støttemuligheder, skal tages tilbage igen, og jeg kan dårligt forestille mig, at folketinget ikke kan indse, at det er nødvendigt at skaffe klarhed over, om man kan regne med et sådant beløb eller ej på indeværende tidspunkt. Havde man ventet til tredje behandling, ville det absolut være blevet for sent. Skal der være en chance for at hjælpe denne gruppe af unge, skal det være nu.

Jeg håber, man vil forstå, at det ikke er ud fra en eller anden letfærdig trang til at ødelægge folketingets forretningsgang, men ud fra en barsk, bitter og alvorlig nød for nogle unge mennesker, som i forvejen synes at være blevet Prügelknaben for flertallet i dette folketing.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Inden jeg giver ordet til hr. Wilhjelm, må jeg igen anmode om lidt mere ro, i sidegangen specielt.

Wilhjelm (VS):

Foranlediget af hr. Lysholt Hansens stærke mandetale til fru Ebba Strange og fru Kristine Heltberg skal jeg da først lige sige, at VS er partiet, som ikke er i finansudvalget, og som altså ikke indgår i nogen aftale om at tie stille her ved anden behandling. Det skal ikke få mig til at optage en debat om de 1.200-1.300 ændringsforslag, der foreligger, og som man jo normalt ville tage ved en anden behandling, og som der bestemt ikke er alt for god tid til at drøfte seriøst ved en tredje behandling, men det skal jeg alligevel holde mig fra.

Jeg skal kun benytte lejligheden til at sige, at hvis det var gået, som det plejede,

[Wilhelm.]

havde vi, som ikke er repræsenteret i finansudvalget, end ikke kendt disse ændringsforslag, da andenbehandlingen blev sat på dagsordenen, men takket være den lille aktion i spørgetiden for et par uger siden fik vi bl. a. det ud af det, at vi fik tilsendt både regeringens ændringsforslag og nu også andre partiers ændringsforslag, og det vil jeg godt benytte lejligheden til at takke for, specielt det første. Det var interessant læsning, disse nogle hundreder sider delt op på ministerium efter ministerium: små og store besparelser oven i hinanden, søgt med lys og lygte i forsøget på at finde ud af, hvordan man skulle dække de sidst aftalte af de 310 mill. kr. — eller rettere de sidst aftalte af de 500 mill. kr. — man ikke havde fået anbragt endnu. Undtaget var ét ministerium, som klarede sig med ét A 4-ark, hvor der næsten ikke stod andet end et nul; dér skulle ikke spares noget som helst, og så kan ethvert medlem jo selv gætte, hvad det var for et ministerium, der slap så let.

Jeg deler ikke forargelsen over den lille pr-aktion, som det selvfølgelig også er fra fru Ebba Stranges og fru Kristine Heltbergs side, heller ikke selv om tilsvarende ændringsforslag er fremsat til tredje behandling, og heller ikke selv om vi selv har foranlediget, at daginstitutionerne kan blive ordentlig drøftet her ved forespørgselsdebatten på torsdag. Jeg synes, at de to ændringsforslag er valgt med omhu. Det er et par af de problemer, der ikke bør druknes ved hurlumhejafstemningerne ved finanslovforslagets tredje behandling.

Må jeg først sige kort om det sidste, tilskuddet til DSF, at vi går ind for dette ændringsforslag. Tilskuddet til DSF blev jo klart og tydeligt fjernet som et resultat af en politisk forfølgelse og på krav af centrum-demokraterne; så enkelt er det. Det indgik i en aftale mellem regeringen og andre partier sidste forår, og der ligger helt tydeligt en politisk forfølgelse af anderledes tænkende i fjernelsen af dette tilskud.

Om daginstitutionerne må jeg sige noget lidt mere udførligt. Vi vil selvfølgelig også støtte ændringsforslaget derom, og jeg har forstået, at beløbet er beregnet på den måde, at det skulle svare til statens andel af den sidste over den 30. april aftalte besparelse, som vi også dengang var modstander

af. Men må jeg alligevel sige, at jeg synes, det er at forklejne problemet en smule, at man undgår at tage stilling til det, der sidste år blev kaldt konsekvensbesparelsen. Hvis man sammenligner finanslovforslagets tilskud til daginstitutionernes drift med det, der lå i budgetoverslaget sidste år, vil man se, at der i realiteten er tale om en langt, langt mere drastisk nedskæring end den, der her kommer til udtryk med de 63,5 mill. kr. Hvis man ser på den opgørelse, som findes i anmærkningerne til finansloven — og nu vil jeg bede socialministeren og finansministeren holde ørerne stive, for det her bliver vi nødt til at have et ordentligt svar på senest på torsdag — hvis man altså ser på anmærkningerne, hvor disse samlede driftsudgifter for daginstitutionerne er gjort op, kan man konstatere, at der er tale om en reduktion på næsten 700 mill. kr. i forhold til, hvad budgetoverslaget fra sidste år omregnet til det nye budgetteringsniveau ville foranledige. Heraf er nedskæringerne, aftalt sidste år blandt nogle sparepartier ved korrektionen den 30. april, ca. 180 mill. kr., og det, vi kan kalde konsekvensbesparelserne — præcis på samme måde som man gjorde det op sidste år, og foranlediget af at der nu viser sig at være 10.300 pladser færre, end man regnede med, da man lavede budgetoverslaget sidste år — beløber sig til ca. 150 mill. kr. Men de sidste 350 mill. kr. kommer så at sige ud af den blå luft, og jeg skal tage meget fejl — men det er ikke belyst endeligt endnu — om der ikke ligger en ny gravevende regnefejl et eller andet sted i socialstyrelsen bag denne ekstrabesparelse på 350 mill. kr. Den vil vi have opklaret senest på torsdag, for vi har før set, at det kan nok så meget være banale regnefejl, alligevel ender det med, at man af prestigemæssige grunde går hen og ophøjer dem til en spareaftale.

Ganske kort fortalt er den opstået på den måde, at man har opgjort gennemsnitsudgifterne på vuggestuepladser, på fritidshjemspladser og på børnehavepladser til at ligge kun $\frac{1}{2}$ -1 $\frac{1}{2}$ pct. højere i 1975-niveauet end i 1974-niveauet, til trods for at alle andre ting: lønudgifter over hele linjen, og alle budgetter i finansloven så at sige, er korrikeret for en budgetteringsnormsændring på 16, 17, 18, 19 pct. Nu er man advaret; vi har stillet dette spørgsmål gennem socialudvalget, men det er helt afgørende — og det

[Wilhje'm]

gælder altså både socialministeren og finansministeren — at få det opklaret senest i debatten på torsdag. Vi vil selvfølgelig være taknemmelige for at have svaret, inden debatten starter på torsdag, men medmindre der skulle vise sig noget ganske specielt, som jeg overhovedet ikke kan forestille mig, som forklaring på det dér, må der ganske enkelt være tale om nye fejl, som betyder, at man har kalkuleret de samlede udgifter for daginstitutionerne, disse ca. 350 mill. kr., for lavt. Statens andel heraf er ikke mindre end ca. 150 mill. kr., og i lyset af det bliver SF's lille ændringsforslag her sådan set en dråbe i havet, og det er vel at mærke penge, der skal hjem, før man overhovedet kan begynde at snakke om at give kompensation for konsekvensbesparelser eller at æde nogen af de uigennemtænkte nedskæringer fra sidste forår i sigt igen.

Men med dette forbehold, at vi nok, når vi kommer tættere henimod en tredje behandling, vil se, at det bliver nødvendigt at ændre de tal helt radikalt under socialministeriets budget på grund af disse, må jeg stadig væk sige, formodede fejl, og med det forbehold, at der er andre ting, vi er mindst lige så opmærksomme på, vil vi selvfølgelig sige, at vi støtter det af fru Kristine Heltberg og det af fru Ebba Strange stillede ændringsforslag om — det er jo det, det drejer sig om i virkeligheden — at neutralisere den besparelse for statens vedkommende på daginstitutionerne, som man besluttede sidste år i en situation, hvor sparepartierne måske med en vis ret kunne hævde at tro, at når disse nedskæringer, disse fyringer, skulle sættes i værk den 1. april 1976, så ville der være andre beskæftigelsesmuligheder for de folk.

Det kan man ikke med nogen form for god tro hævde i dag. Man ved, at alternativet er arbejdsløshed. Vi har aldrig sagt, at det præcis er for de 5.000 mennesker, der fyres, den arbejdsløshed sætter ind, men vi har sagt, at der mangler job til så og så mange, titusinder af mennesker, og hvis nogle af disse 5.000 finder job, er det på bekostning af andre, der kunne have fået de job, så alt andet lige forøges arbejdsløsheden med antallet af fyringer.

Derfor er hele grundlaget for det, man

besluttede sidste år, også af den grund forsvundet og bør selvfølgelig gøres om, og det vil vi få lejlighed til at drøfte mere udførligt på torsdag, men vi giver altså tilsagn om at støtte de af SF'erne stillede ændringsforslag.

Ebba Strange (SF):

Når jeg har valgt netop de 63.500.000 kr., er det med den begrundelse, som jeg gav i mit første oplæg, nemlig at de børn, der går i daginstitutionerne, ikke den 1. april i år får forringet deres vilkår, men får lov at fortsætte deres daginstitutionsoophold under tilsvarende vilkår som dem, de har i dag.

Jeg kender også tallet 150 mill. kr. Jeg ved også, at det er et beløb, som handler om konsekvensbesparelser, og det betyder, at man fra socialministeriets side ikke anser, at der skal bygges så mange institutioner til næste år. Hele spørgsmålet om planlægningen af institutionsbyggeri og vores mål for daginstitutionsvirksomheden i det hele taget vil det være rimeligt at tage op på torsdag. Det vil være rimeligt at tage det op ved andre lejligheder. Jeg har kun følt det nødvendigt i dag at sikre, at vilkårene for de børn, der allerede er i institutionerne, ikke på en tilfældig dag, nemlig den 1. april, bliver forringet væsentligt. Derfor er det beløb valgt og ikke et eller andet andet og større beløb, som jeg gerne ville have valgt, men så skulle det have været i en mere generel debat om daginstitutionsproblematikken i det hele taget, vores målsætning for daginstitutionsbyggeriet, folketingets målsætning for daginstitutionsbyggeriet, regeringens målsætning for daginstitutionsbyggeriet osv., og det er muligt, at vi kan vende tilbage til de problemer på torsdag. Det vil jeg meget gerne være med til.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal for en ordens skyld tilkendegive, at jeg er ganske enig i de bemærkninger, der blev fremført af formanden for finansudvalget, hr. Lysholt Hansen, og jeg kan derfor også på regeringens vegne anbefale tinget, at man allerede af proceduremæssige grunde stemmer imod de to af SF'erne stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Kristine Heltberg* og *Ebba Strange* forkastedes med 109 stemmer mod 16.

§§ 15A-19
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Kristine Heltberg* og *Ebba Strange* forkastedes med 114 stemmer mod 17.

§§ 20-31
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i finansudvalget.

Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 14.15 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om avancestop og prisdæmpende aftaler.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om pengeinstitutters rentemarginal [af Glistrup m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af svovlindhold m. v. i brændsel.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler for hjælp til uddannelse).

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Erhvervssygdomme og Færøernes overtagelse af ulykkesforsikringsområdet som særanliggende).

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m. v.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån.

Mødet hævet kl. 14.09.